

løbe stærkere, eller at vi skal presse dem, men det vil også bevirke, at de private leverandører af disse ydelser vil yde det bedste for de ældre. Vi betragter konkurrence som noget sundt.

De ældre skal ikke sættes for hurtigt i bås, og de skal ikke tvinges ud i et enten-eller-valg: Skal jeg nu på plejehjem, eller skal jeg blive, hvor jeg er? De skal også have en mulighed for at sige: Vi vil i grunden gerne være sammen med andre om at oprette et plejehjem. Her kommer friskoletanken ind igen, og jeg vil blive ved med at bruge ordet friskole, for så forstår vi alle, hvad det er, det drejer sig om.

Hvis vi ikke giver den valgmulighed, kan éns eget hjem – vi har talt om længst muligt i eget hjem, og eget hjem er dér, hvor éns seng står – godt blive en form for privat fængsel, hvis man ikke har mulighed for at vælge nogle forskellige løsninger. Men som plejehjemmene er i dag, kan de i mange sammenhænge godt blive noget, de gamle føler sig fremmede over for. De føler, at de ikke kan have deres privatliv, og derfor siger vi, at det ikke er et spørgsmål om kun at have én bestemt model for de ældre, men derimod give dem en så stor valgfrihed som overhovedet muligt og vælge det plejehjem eller den ældrebolig, de gerne vil have.

Det var nogle mere generelle bemærkninger om selve beslutningsforslaget, men jeg vil også gerne komme med nogle kommentarer til de enkelte ordførere.

Jeg har i og for sig svaret hr. Jørn Pedersen fra Socialdemokratiet med de korte bemærkninger, men jeg forstår i hvert fald, at det, der betyder meget for Socialdemokratiet, er, at man er bange for mangfoldigheden. Man er bange for at give de ældre frihed til selv at vælge, og det er jo det, vi andre synes, det ville være en fordel at give dem.

Derimod synes jeg, debatten generelt har været spændende på et andet område. Fra alle andre partiers side er der givet udtryk for, at man går ind for, at de ældre skal have så mange valgmuligheder som muligt. Hvis det ikke bare er store ord – og det tror jeg bestemt ikke – er vi derhenne, hvor der er ved at være et flertal i Folketinget for bedre valgmuligheder og større fleksibilitet, selv om man ikke kan sige, vi er 100 pct. enige om midlerne.

Jeg vil gerne kvittere for hr. Villy Søvnalds tilsagn om, at vi skal diskutere friinstitutioner på grundlag af det, forsorgslederne har lagt op til, selv om der ikke er tale om egenbetaling.

Både hr. Tom Behnke og fru Pia Kjærsgaard talte om valgfrihed, og at alle pengene skal følge de ældre. Jeg synes, det er et godt udgangspunkt, at vi stort set er enige om valgfrihed, men ikke om, hvordan beløbet skal se ud. Vi er kommet med et forslag om 85 pct., mens man fra andre partiers side siger, at det er 100 pct. af beløbet, der skal følge de ældre.

Jeg synes bestemt, der er et godt udgangspunkt for en videre drøftelse af dette beslutningsforslag, så jeg vil gerne sige tak for debatten og tak for de mange positive tilsagn, der i og for sig er kommet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

20) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 125:

Forslag til folketingsbeslutning om de ældres frie valg af hjemmehjælp.

Af Else Winther Andersen (V) og Karen Højte Jensen (KF) m.fl.
(Fremsat 9/4 96).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Karen Jespersen):

Venstre og De Konservative har fremsat beslutningsforslag om de ældres frie valg af hjemmehjælp for at sikre, at de ældre, der er visiteret til hjemmehjælp, får større mulighed for at vælge, om hjælpen skal leveres af kommunen, en selv-ejende institution eller en privat virksomhed.